

גבעת-חיים

עלון פנימי

הקיבוץ המאוחד

עלון מס' 1006

כ' בתמוז תשל"ג
20 ביולי 1973

במלאח 41 שנה לקיבוצנו מסיים מחזור כ"א את בית הספר.
המחזור מונה 16 בנות ובנים ואלה שעותיהם:

מאיר אליהו	עמית בירן
רחל ביתן	יהודית בלאו
ישעיהו בן-אהרון	אמיר גלר
ארנון דור	זהבה היזשל
זכריה וולף	שמאי ויסהופ
עמרי חוש	ניסן יוסף-חי
חנה מדר	בחיה מזור
רבקה גמ	נוגה שחר

יהיו ברוכים הבנים
ובנות משפחתיהם

לפי בקשת המחזור יהיה ליל שישי מוקדש לחג המחזור שהוא תג סיום
ביו"ם וסיום 18 שנה חינוך קיבוצי.
קבלתם לחברות של הבנים שהביעו את רצונם ובכוננתם להתקבל תהיה
למחרת, מוצ"ש 21.7.73 - באסיפה.

ל ס י כ ו ם ש נ ת י"ב

חוף הכרמל
היים הנעורים

מי הכמה בכיתה המסיימת? שנים עשר בני בבעת-היים
למדו בבית"ס האיזורי "חוף הכרמל". עליהם נוסף
את שני הבנים שנחננו את שנת י"ב בגרעיני "עודד"
בעיירות הפיתוח ואת השניים שלמדו במסלול המקצועי
הטרום-צבאי ב"נעורים". למסגרת הכיתה בבית"ס צורפו עוד 5 חבר'ה ממסגרות וב"ת איחוד שלמדו
עם הכיתה שלנו בבית"ס הקודם.

סה"כ נמצאו במעגלי הלימודים, החינוך והקשר האישי 21 נערים ונערות. על צוות המחנכים נמנו:
פניה קופלר, שזו לה שנה רביעית כמטפלת הכיתה. יהודה גלר, שהדריך את הכיתה שנתיים (לצד
לימדיו באוניברסיטה), רחל המאירי ונורית ונזרול כמלונות לימודיות(לצד הוראה חלקית בבית"ס)
ואנכי כמחנך.

הדו"ח שיימסר כאן הוא נסיון לתאר את עבודת החלמידים וצוות המחנכים כפי שראיתם.
עם ההצטרפות לבית"ס האיזורי ולמסגרותיו החדשניות שמנו לעצמנו מספר מטרות:

- א. התווית מסלולי לימוד אישיים על יסוד בחירה מירבית בהתאם לנטיחה ולסגולות של כל תלמיד.
- ב. מניעת נשירה מבית"ס.
- ג. דגש על עבודה עצמית, ביטוי יצירתי, ועבודות גמר אישיות.
- ד. לימוד בקבוצות קטנות המאפשר התבטאות של רבים.
- ה. ביטול הניגודים מורים - תלמידים.
- ו. מפגש חברתי רחב (200 תלמידים) כתחליף לחברת הנעורים המצומצמת בבית (25).
- ז. יצירת שיוויון ערכי וממשי בין העבודה במשק לבין הלמידה, ושיוויון דומה בין המקצועות
העיוניים, האמנותיים, הלימודי המלאכות.
- ח. הכנה למשימות המחזור, לצ.ה.ל. לאורח היים קיבוצי.

כל אחד מהתלמידים יכול לבחון מה השיג וכמה מתוך המטרות הללו. ניתן לומר שלכל אחד מבני
הכיתה היתה תכנית לימודים אישית, שבמסגרת המגבלות האובייקטיביות ניתן לו להחאימה לנטיחתה.
כשליש מבני הכיתה התבטאו שאלמלא האפשרויות השונות שפתח בפניהם בית"ס במתכונתו המיוחדת, לא
היו ממשיכים כלל בלימודים בכיתה י"ב. עיקר תכנית החוגים התבססה על עבודה עצמית ושיחוח במסגרת
מערכת השיעורים.

עבודות הגמר הושלמו כמעט במלואן. במרבית חוגי הלימוד היו קבוצות מעורבות ממספר משקים, דבר
שהעשיר את המפגש החברתי, כשבתהליך הלמידה נפגש כל תלמיד במספר רב יחסית של מורים במקצועות
ובחוגים השונים. הכיתה הישובית אינה מהווה למעשה יחידה לימודית והמצב שבו המחנך ועוד
קומץ מורים דוחסים את כל המקצועות כבבית"ס קטן - שוב אינו קיים. בבקודה זו בא תפקיד המלווה
הלימודי כמקשר בין התלמיד לבין מורי החוגים השונים בעלי ההרכבים השונים.

נוצר לוח שבועי שעל פיו ניתן לתלמיד להמיר שעות לימוד בעבודה בענף. ואמנם חלק מבני הכיתה
הוסיפו על יום העבודה השבועי עוד שעות ואף ימים במשק בהתאם לבהירתם.
העובדה שכל המבנה מושחח על מסלולים אישיים מגוונים ולא על חתכים כוללים לפי רמות, איפשר
הלכה למעשה החושה של שיוויון ערך בין כל מקצועות הלימוד, העיוניים האמנותיים, המלאכות.

כידוע החליטו בני הכיתה שלא לגשח לבחינות בגרות. בית"ס אינו מכוון תכניתו לכך. מגמה זו
הושפעה גם מן ההסדר בדבר קיום מכינות קדם-אקדמיות לבוגרי החינוך הקיבוצי.
אשר למשימות המחזור:

כל התפקידים אוישו בהתנדבות. מחוץ 16 הבנים והבנות שניים קשורים מחמת לימודיהם לחיל-
החימוש. מבין 14 הנותרים שובצו 11 למשימות: 2 לנח"ל, 2 להדרכה בתנועה, 2 לשנת עזרה
לישובי ספר, 3 לגרעיני "עודד" ו-2 שהתנדבו לטייס. לו הוצגו צרכים נוספים וודאי היו
נמצאים מועמדים גם להם.

ההכנה לחברות בקיבוץ כללה כמקובל כנסים ארציים של המחזור - סמינר, פעולות כחה, שעורי מתנך
ומפגשים אישיים עם צוותי הברים.

לסיכום - כדאי אולי להעלות בעיתות שתהא בה אף מעט ביקורת וביקורת עצמית. לא כל תלמיד
חגיע למידה נאותה של הזדהות עם המטרות שצויינו לעיל או עם חלקן וזה מציג בעיה קשה.
יהכך שתופעה זו בולטת בכיתה שהגיעה למסגרת החדשה לשנה אחת, שנת סיום הלימודים. דומני שלא
תמיד ולא בכל החוגים הובהר שהבחירה האישית מהיבט לכך וכך דברים. לא תמיד הוסקו כל
המסקנות מאי עמידה בחובות. חסחה גמישות מספקת של המערכת לגבי המרח לימודים בעבודה
(כש"החלונות" הופיעו באמצע היום וכו'). לא הבענו לביטול הצורך בביקורת של המחנכים על
הנוכחות בשיעורים. נראה לי שיש לשאוף לכך שהדיווח על העדרות בלתי מאושרת מלימודים, (שנהוב
להחזירה בעבודה במשק) צריך להעשות במישרין ע"י התלמידים לסדרני העבודה.

השלמת חלק מעבודות הגמר זורזה רק לאחר שהובהר שבלעדי זה לא יינתן אישור על סיום הלימודים ב"ב.

נראה לי ששאלת העומס הכולל של שעות לימוד + עבודה עצמית בביה שמוטל על התלמידים דורש בחינה מחודשת.

חשוב לרשום זאת לפנינו: ביה"ס האיזורי אינו יכול להמציא פחרונות לשאלת פעילות הערב במשקים וגם בעתיד אין לבנות על כך.

לגבי הטיפול, נתגלו קשיים בשילוב המטפלות מהמשקים בחיי ביה"ס האיזורי. המטרות המוסקעת ביצירת הרגשת בית ובדאגה לכל נער ונערה חשיבותם רבה דווקא עם המעבר לביה"ס מחוץ למקום. עם זאת צריך לדעתו להמנע מהעברת עבודות שרות עצמי במגורי ושרותי גיל-הנעורים אל כחפי המטפלות. כאן אפשר בהחלט להסתפק בהדרכה. צריכים בני הנעורים לשרת עצמם כמו החברים. שרות מיותר שיוגש להם עלול להביא השחתת-מידוח כמקובל אצל בני-טובים בכל מקום בעולם.

כמעט כל אוכלוסייה התלמידים של האיזור מוצאת דרכה לביה"ס. אין מחסומי רמה וגם מה שבעיית יותר לרגל אופיו של ביה"ס, אין בוררים תלמידים ע"פ המניעים שלהם ללמוד. הפניה אל הרצון החופשי והמניע האישי של התלמידים יסודה בהנחה שרק מתוך אלה יכולה לבוא קליטה אמיתית ובניה של מידות חיים. מנגנוני כפייה לימודיים מקנים ידע והשגים כמותיים, אך הבעיה היא כמובן ב"מנום מחופש" זה אליו נחשפים לעיתים תלמידים זמורים. כך מוצגת כנראה הבעיה החינוכית האמיתית: תלמיד שבחר בנושא ולא נתן לכך כיסוי ממשי במאמץ לימודי יגיע לרגע שיעמוד פנים אל פנים עם אחריותו האישית למחדל שלו. ולעומת זה המנסה כוחו בחוראה נקרא להתמודדות מתמדת עם סקרנותם וההעניינותם הטבעית של התלמידים תוך ריענון שיטות והכני למידה באופן שיחששו אל שאלותיהם האמתיות של התלמידים וירחיבו את אופקיהם.

ואשר להחגיגות למשימות המחזור. ההיענות הרבה לעשות את הנחנך היא עדות נאמנה לקשב הפנימי לשאלות הזמן ולכל המתחייב מהן. זו הנכונות להפוך את החזרה וההלכה שספגו בחיים ובכיתה, למצוות עשה. עם זאת חש אני בתוך תוכי צורך לעשות פה אבחנה. החינוך החנוכי שלנו לעצמיו השונים לוקה בדגש משימתי-מבצעי, שסימנו הטווח הקצר. חסרה בנו תכונת הנשימה הרחבה, הארוכה, שבמלוא הריאות. יכולת הראייה למרחקי האופק, כושר העמקה השרשיים לעמקי המקורות. סגולות הנחוצות כדי להפוך את המשימות בנות השנה לעתיד פתקים וחולך, את המבצע המכסה קטע דרך לנתיב העולה בבשלות ויעננה אל הבחירה האישית המעדיפה את אורח-חיים לאורך חיים.

יריב

להלן רשימת נושאי עבודות הגמר של בני וכןות כחה ב"ב

ה ש ש	ה נ ו ש	ה מ ד ר י ר
חנה מדר	האמן בספרות	נורית ונזרול
רחל ביתן	סוכרים בתפוזים	דן לברוך (ג"ח אחוד)
גבה שחר	היצריות המינסת בביל הגן	עדה הגרי
עמית בירן	סוס הרכיבה - עקרי טיפול והשגחה	זכריה בירן
יהודית בלאו	הזקנה בקיבוץ ובחברה המודרנית	יואל שניר
בחיה מזור	שירת רחל	עוזי שביט (שדות-ים)
זהבה הירשל	האשה הערבית המשכילה בחברה הישראלית	רחל המאירי
רבקה גנס	עיצוב הדמות בשלושה סיפורים	נורית ונזרול
שמאי ויסהוט	גרמניה המערבית אחרי מלחמת העולה ה-2	אילנה רבי
ניסן יוסף-חי	בעיות באימונולוגיה (תורת החיסון) ניסויים בהשתלות עור בעכברים	אוריאל (נחשולים)
זכריה וולף	הגישה הטיפולית לילד המפגר	נורית ונזרול
אמיד גלר	תכניות להסדר הסכסוך היהודי-ערבי אחרי מלחמת ששת הימים.	יצחק אברהמי (רגבים)

שבתי ספר

שאלות לבת-מזור

ראיון השבוע

ש: כיצד את מסכמת 12 שנות-לימוד בבי"ס קיבוצי?

ת: קשה לסכם בכמה משפטים שאלה כה נרחבת ומקיפה. ודאי שלא אגע בכל האספקטים שלה. בכמה מילים:

הלימוד הקיבוצי איננו מתבצע תחת לתף ואיום של בחינות רבות וחרדה מפני כשלוך. לפי כך הוא נעשה מתוך ענין בנושא הנלמד ובהרגשת אחריות ללימודים - זהו מצב אידיאלי של כחה או יחיד שאיננו תמיד מוכיח את עצמו.

במשך שנים-עשר שנות לימודי מרבית המורים (בעיקר בביה"ס התיכון) לא השכילו בעת הצורך לנקוט ביד קשה ומחמירה. גישה מחירנית זו הנובעת לפעמים מחוסר אונים, מאי-אכפתיות או משיקולי חינוך מוטעים, עשחה לבו, התלמידים - שדות דב.

ש: מה היחס שלך לנוער במצוקה? במקרה ויציעו לך להדריך נוער - תקבלי את ההצעה?

ת: בעיית הנוער במצוקה היא חמורה ומחמירה עם הזמן. יש מקום רב לבני הנוער מהקיבוצים והערים להטות שכס ולעבוד עם נוער זה. לשאלתך אם הדבר מחייב היא בעלת שני פנים. אם הלהץ בא מבחוץ הרי שיחסי לכך שלילי. שום עבודה לא תתבצע ביעילות כאשר אין לה דחף ורצון פנימי ובעיקר פעולה בנושא זה המצריכה הרבה נכונות, כח רצון ויוזמה. החיוב צריך לבוא מבפנים וקודם כל מתוך דחף וענין אישי ויכולת לתרום בנושא. אחר כך מתוך הכרה, הרבשת אחריות לגבי המצוקה בה שרוי חלק גדול מן הנוער הישראלי.

ש: מתי צריך לקבל לחברות את בן המשק, לפני או אחרי הצבא?

ת: קבלה לחברות במשק זו החלטה אישית המסכימה והמקבלה על עצמה את דרכי הקיבוץ ואורחות חייו. זו לא החלטה קולקטיבית. מכאן אין לצקח נוסחה המועידה מועד קבלה לחברות, אלא יש להשאיר זאח לשיקול דעתו של הפרט.

ש: מה דעתך על נישואין אזרחיים?

ת: מבחינה אישית שאלה הנישואין הדתיים או האזרחיים עדיף שחיה נחונה לשיקולו של כל אחד. ביחוד כאשר היא מעוררת בעיות במקרים של פסולי חיתון לפי ההלכה. אולם אם נביס על הענין בפרספקטיבה רחבה יותר, כלליה לאומית הרי שביטול המונופול של הנישואין הדתיים, יגרוור אחרלו התבגשויות וחוצאות הרות אסון עם הדתיים בעת שאנו זקוקים לכוחנו, זמננו ומשאבנו במתרון בעיות חברתיות ובסחונניות.

ש: מה דעתך לחת לכל בן-משק שנה חופש לראות את העולם?

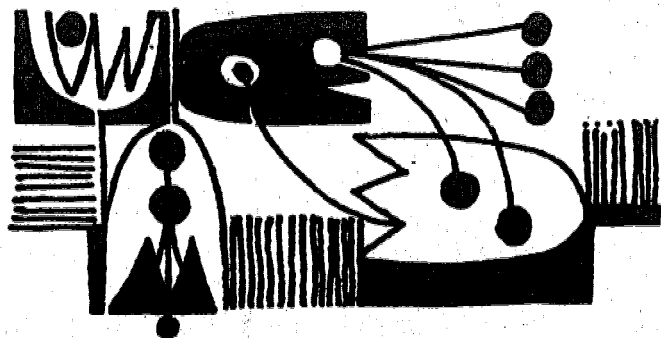
ת: יש בהחלט לאפשר לבן משק החוזר מן הצבא שנה חופש לראות עולם, לנסוח להתמודד לבד עם הבעיות והאתגרים שהציב לעצמו. במסגרת הצבאית הנוקשה הפתח ליוזמה אישית צר ביותר, שנה חופש ליוזמה ולהחפרקות ממסגרת כלשהי היזונית ברוכה לבן ולמשק.

ש: כיצד לחסל את העבודה השכירה ב"גח"?

ת: חיטול העבודה השכירה ב"גח" צריכה להתבצע לדעתי בדרך של סיצטזה בין שלושת הדרכים שהזכרת. הורדה מספר ענפים שאינם מכניסים ביותר, בכך להוריד את מספר העובדים בלי לפגוע הרבה בהכנסות. הכנסת טכנולוגיה המשחררת ידיים עובדות והמעלה את הצורך ברמה אינטלקטואלית אישית - דבר שימשוך למפעל צעירים.

מספר העבודות שיצחמצם יעשה ע"י גיוס חברים ונוער.

פתרון זה דורש הרבה ידע, יוזמה, כסף וזמן. וחקווה שנמצא לנו כל זאח ויעמדו לנו כוחותינו ודבקותינו במטרה.

במזכירות

קבלת המחזור לחברות:

נשמעה אינפורמציה על השיחות האישיות שנערכו עם בני המחזור המסיים את ביה"ס. מחזור זה נבדל מקודמיו בכך שארבעה מתוכו עדיין לא רוצים להתקבל לחברות, אלא להאריך את תקופת מועמדותם במשק.

בכלל אנו מקבלים לחברות עם תוס' ב, אבל כאשר בן או בת מחליטים להאריך את מועמדותם, אנו מכבדים את החלטתם. הארבעה שהחליטו לא להתקבל עדיין הם: ישעיהו בן-אהרון; ארנון דור; זכריה וולף; חנה מדר.

*** **

על הקבלה לחברות

"כשהגזרתם" שאינני מתקבל עכשיו לחברות במשק, אמרו לי חבריכם: "מה איכפת לך להתקבל עכשיו, הרי בין כה וכה הקבלה לחברות היא פורמאלית". או גם נאמר לי: אם כולם מתקבלים אז למה אתה לא תתקבל, בשביל להיות שונה מכולם? מורד במסדר? אני רואה חבר משק לא כפרט צורך, אלא גם כפרט נותן. ומכיוון שאני חושב שבזמן שהויתי בצבא, לא אוכל לתרום למשק מעצמי, (אלא רק לקבל ממנו: בגדים, כסף וכו'...) אני לא רוצה להיות חבר כעת. אני חושב שבמידה מסוימת זה אפילו יחסל אותי, שבתור חבר משק אני לא אוכל לתרום בכלום למשק. לעומת זאת, אחרי הצבא, אני בטוח שאוכל לתת מעצמי למשק, ובאופן טבעי יהיה לי יותר קל להתקבל לחברות במשק.

ארנון (י"ב)

הצטרפות למזכירות: חנה בן-אהרון הצטרפה למזכירות בחוקף תפקידה כמרכזת הגיל הרך. יש עתה 3 חברות במזכירות ואנו ממלאים את מכסה ה"שליש" המפורסם.

המשך גיוסיה של מיכל אפרת: החקיים דיון בהשקפה זאת אוטיץ מזה"ק ומיכל. זאב העלה את חיוניות עבודתה של מיכל בהוצאת הספרים. המזכירות סיכמה שעל מזה"ק למצוא למיכל מחליף תוך חצי שנה, על מנת שמיכל תוכל להכניסו לעבודה ולשוב לאחר מכן הביחה.

פנייתו של חנן פרידמן לגבינה באנסמבל: חנן פנה בבקשה לאפשר לו להשתלב כחבר באנסמבל הקאמרי. האנסמבל מקיים 22 פעולות (חזרות וקונצרטים) לחודש. זה מאפשר לחנן לתת 12 י"ע בחודש במשק.

המזכירות החליטה להענות לפנייתו של חנן בתנאים של עובד חוץ (המשכורת נכנסת למשק וחנן מקבל הוצאות) כאשר חנן נותן 12 י"ע בחודש למשק.

פנייתו של אשר מאיר לעבודה ב"אלדא" בחו"ל: אשר מאיר פנה למשק לאפשר לו לעבוד כאיש מכירות של "אלדא" (חברת שווק של "כור") בפרנקפורט. אגוד התעשייה פנה אלינו אף הוא באווח עניין. המזכירות קיימה שיחה עם אשר וסיכמה לא להמליץ על העבודה הזאת. ועדת המשק של מזה"ק תומכת ביציאתו של אשר, אך יציאה זו לא היחשב כגיוס תנועה. הנושא יובא לאחת האסיפות הקרובות לדיון ולהחלטה.

פנייתו של אהוד ממלוק לקבלת "טילון" לצרכי תפקידו:

אהוד פנה למזכירות בבקשה לקבל "טילון" (טוסטוס) לצרכי התפקיד, המחייב אותו להיות כל יום מספר פעמים ב"גח", ברפת, בורדים וכו'. רוב חברי המזכירות חמכו בבקשתו של אהוד. החברים שהתנגדו עשו זאת מטעמי בטיחות.

במידה ונאפשר קניית "טילון" לממלאי תפקיד יבואו בעקבותיו רבים אחרים וההליכה במדרכות המשק (בעיקר עבור ילדים) תהיה מסוכנת. עד כה הצלחנו להשחלט על העניין כאשר החריגים הם מועטים ולא בולטים. כידוע, יש החלטה אסיפה האומרת שאין להחזיק טוסטוסים וקטנועים במשק. הנושא יובא לדיון והחלטה באחת האסיפות הקרובות.

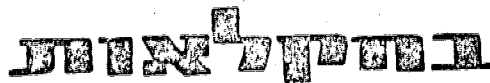
תיקוני נגרות דחופים בחדרי החברים: רוברט כהן שוחרר ליום בשבוע - עד סוף אוגוסט מ"גח" על מנת לעבור בתיקוני נגרות דחופים בחדרי החברים. החברים הזקוקים לתיקון מתבקשים לפנות לרוברט בגלל הזמן המועט העומד לרשות העניין לא נוכל להענות לכל הפניות, אלא לפניות הדחופות ביותר.

ה ר ה ו ר י ס

לפני כשבועיים היחה חתונה במשקנו. חלק גדול של הציבור גוייס ונרתם למען עריכת החתונה. המסיבה קויימה - ומה לאחריה? האם אלה שכה טרחו להכנת הערב אינם נושאים באחריות לנעשה אחריו? חלק מהציוד לא הוחזר למקומו - כולל ציוד שאינו שלנו. איש מבין המכינים לא טרח לבשת למחרת המסיבה ולוודא שאכן הכל הושב למקומו - והמקום הוחזר נקי כפי שנחקבל. על כל פנים מעולם לא נהגו כך בעבר. אנו עומדים בפני שורה אירועים האמורים להתרחש בחצר "בית שרה" במשך הקיץ, וחבל שבגלל זלזול של בודדים - יושקו הלקחים לגבי רבים אחרים.

ערה אלדר

סקירה משקית

ברשימה זו אני רוצה לעבור ולכתוב על הנעשה בענפים השונים, ולהוסיף גם על תכניות לקראת השנה הבאה תשל"ד ואף יותר מזה.

מטעים: נמצאים כעת בעיצומה של עונת הקטיף. גמרנו לקטוף את הזנים הבכירים: אגסיט - ז נטיל וקוסטיה. תפוחים: קטיף ראשון - גראנד. שזיפים: אוגדן וויקסוק. כעת קוטפים במלוא הקיטור את הספדונה. לאחר מכן נמשיך בקטיף הקלסי ונחחיל בתפוחים ובבציר. היבולים באגסים ובשזיפים בינוניים, אבל המחירים גבוהים ומורגש מחסור בפרי בשוקים. יבולי התפוחים גבוהים ואנו מקוים לקטוף 250 טון פרי. ענף המטעים הנשירים הוא ענף "מזדקן" במשקנו ולמעשה בדבר עתידו הכרענו לחיסול, כאשר החלטנו לא לחדשו. מה שנותר לנו הנו לשקול אחרי כל עונה אם להמשיך ולקיים את הענף או להתחיל לחסל את החלקות הלא-ריווחיות. זאת אנו מתכווננים לעשות בגמר העונה הנזכרת. אנו בודקים אפשרות נוספת של נטיעה אגוזי פקן בין עצי המטע הקיימים, אשר יחליפו בעתיד את המטע.

ומכאן אל מטע האבוקדו: המטע נראה די יפה והיבול הצפוי לשנה הקרובה עולה על יבול השנה שעברה (150 טון). מטע האבוקדו מחייב אותנו להקדיש לו יותר תשומת לב. ולאור הצלחתו יש לחפש חלקות נוספות מתאימות להגדלת הענף. בעתיד, נראה לי, שכל גוש מהדריץ צריך להיות גוש מטעים גדול של פרסים ואבוקדו, ובחלקות שאינן מתאימות לגדולים אלו - אגוזי פקן.

בפרדסים: השנה תכננו לטע 100 ד' אשכוליות. ועדת משק דנה מחדש בכניית הנטיעה והחליטה לבטל את הנטיעה וזאת משתי סיבות: הראשונה והעיקרית - האדמה, שעליה תכננו את הנטיעה, איננה מתאימה. והשנייה - קשים צפויים בביצוע הקטיף. יחד עם זאת הכשרנו חלקה של 10 ד' במהדריץ, שלא היתה מעובדת עד כה ובימים אלו אנו נוטעים בה אשכוליות. צוות הפרדס עוסק עכשיו בעיבודים ובהכנות לקראת העונה הבאה וקבוצה גדולה של כ-15 מתנדבים ליום עוסקת בגיזום. כאן חשוב לציין שאנו אחד המשקים האחרונים שאיזור המצ'ע את הגיזום ללא עבודה שכירה.

בכותבה: זרענו 1600 ד', אשר בשלב זה נראה יפה מאוד. צפוי יבול טוב. לקראת עונת ההשקיה שיפרנו את מערכת ההשקאה בקקוק, והתוצאות - מעל למצופה. השבוע קטפנו את חלקת החירט "לגת" ובה נכשלו כשלוש מוחלט. יבול נמוך בקלחים ובירק.

בורדים: ועדת המשק הקרישה בזמן האחרון כמה וכמה ישיבות לדיון על עתיד הורדים. החלטנו לא לחסל את הענף, אלא לגסות להבריא אותו. אנו מתכווננים בשנה הבאה לגדל שתי חממות בלבד. חממה ג' שהיתה מוצלחת מאוד השנה וחממה א' שאותה אנו משנטעים בזנים חדשים ומבטיחים. אנו מקוים שע"י צמצום השטח, ושנטוע חממה א', נוכל להגיע לתוצאות טובות יותר.

בהודיה: ענף זה נהנה היום ממחירים גבוהים מאוד בשוק. למזלנו אנו משוקים עכשיו להקה שניה במחירים גבוהים. ישנו שיפור מקצועי ואנו מתכווננים לקראת השנה הבאה להגדיל את היקף הענף. תכנית ההרחבה בנויה על פתיחת איזור גידול שלישי, שאותו נקבל ע"י הפיכת חממה ב' של הורדים לבחי גידול של אויר מאלץ להודים. נגיע ל-6 מחזורים בשנה. 4 מחזורים 10.500 הודים לפיסוס ושני מחזורים של 7300 הודים שמהם נמשיך עם 4800 אל שלוחת הרבייה והשאר נמכור גם כן לבשר. ע"י כך נשיג כמה יתרונות. נגיע להפרדת גילים מוחלטת בין האיזורים. לגיל אחד ברבייה, לייצור של חצי-מיליון ביצי רבייה לעומת כ-28.000 השנה ולהגדלת תפוקת הבשר. כל זה בהשקעות קטנות יחסית בגלל ניצול החממה. נוסף לכך אנו מתכווננים לעשות צעדים להעמקת הייצור, תוספת רצפות בסף ללולים, וניסיונות בהכנסת מיכון נוסף לעבודה.

ברפת: הגידול בענף זה נמשך. כעת גמרנו לבנות סככה חדשה ל-70 ראש, אשר תחליף את סככוני הגידול הישנות, שאת מקומן יחפוס מכוון החליבה החדש אשר בקרוב נחחיל לבנות אותו. צוות הרפתנים עומד בלחץ בלתי רגיל, שילך ויגדל ונובע מהגידול המזורז של העדר, מצד אחד, ומכוון החליבה הישן שאיננו מספיק מצד שני. נראה לי, שהשנה הבאה צריכה להיות סיום שלב בהגדלת הענף. נגיע לכ-550 חולבות ולהשלמת מכוון החליבה. וכל זה במידה מכסימלית של איזור הרפתות היום. לאחר מכן נצטרך ללמוד את העבודה ברפת גדולה כזו ולנסות להגיע לתפוקה גבוהה יותר לפרה. רק לאחר מכן לצעוד צעד נוסף בהגדלת הרפת, אשר יחייב גם תוספת של שטח.

נוסף לסקירה על הנעשה בענפי המשק אני רוצה להעלות שני נושאים נוספים: הראשון - עבודת הזמניים במשק - החברים ודאי שמו לב, ולא במעט, בחסר נחת לכמות הגדולה של הזמניים השוהים בחברתנו. אבל צריך לדעת שהזמניים היום הם חלק בלתי נפרד מכוונות העבודה של המשק ובמיוחד בענפים העונתיים. הם קוטפים היום במטע. וכפי שצינתי קבוצה גדולה גוזמת בפרדס ובכך מאפשרת לנו להמנע מפתרונות שמשקים אחרים בחרו בהם. קבוצה גדולה נוספת עובדת ב"גת" לפעמים עד 25 איש ליום ובכך מקטינה את מספר י"ע של השכירים במפעל. בשרותים השונים במשק ובענפי השרות כגון: בניה, מסגריה, אינסטלציה, בעלי חיים, עובדים עוד כ-35 זמניים ליום. יחד עם זאת, נראה לי, שיש לבדוק את לוח העבודה במשק ובמפעל ולשנותו כדי להגיע לקבוצת זמניים קטנה יותר בקיץ.

הנושא השני: מים - החברים ודאי עוקבים בעתונות ובכלי התקשורת האחרים אחר בעיית המים הארצית. גם גבעת-חיים נמצאת במצוקה של מים. החדשים הקריטיים בצריכת מים אצלנו הם: יולי - אוגוסט.

בחדשים אלה נקרא הציבור לחסוך, יותר מכל שאר חודשי השנה, במים !!!
 אנו עומדים בסכנה חמורה של סגירת המים ע"י "מקורות" במקרה ונעבור את המכסה.
 את המכסה נקטנו בכמה צעדים לחסכון במשק המים החקלאי. למחנה סגרנו את ברז "מקורות" וכל
 תצרוכת המים מסופקת ע"י באר ג' ובאר יוסף. זה אומר שהמים יספיקו רק אם כולם יהיו ערים
 לבעיה וינהגו בחסכון מכסימלי במים.
 יש להשקות את הגינות רק בין השעות 4.00 אחה"צ ל- 9.00 בערב ולא יותר מפעם בשבוע. את הדשא
 מספיק להשקות לכל היותר פעם בשבועיים ולא יותר מ-3 שעות.

יצחק בדר

ה ק י צ ב א , ו א ת ו - ה מ ו נ י מ ת נ ד ב י מ

המגבות הקטנות על יד הכיורים לא מספיקות. בחדר האוכל לא
 קל למצוא מקום ליד שולחן. בין הפעוטונים מגרפים עשבים
 ועלים. האוטובוס של יוסי למהדריץ הפוס עד אפט-מקום.
 כבריכת השחיה לא גדל העשב בגלל המשתזפים הרבים שרובצים שם.

11155
 ה ל ר י מ

הלכנו לפדות ושאלנו: מה קורה כאן?

פדות: הכל כרגיל בחודשי הקיץ. כמובן שבחופשה הלימודים באים יותר. אבל אנו שומרים על ביצוע
 החלטת האסיפה ולא עוברים את גבול ה-100. בטיפול שלנו 3 - 4 צעירים שצילנו כבר יותר משנה
 ויש ביניהם מי שכבר 5 שנים במשק אבל איננו חבר בו - האם גם אלה צריכים להחשב כמתנדבים?
 ארגון הנוער הישראלי שולח לנו באמצעות הסוכנות קבוצות מאורגנות בנות 20 - 30 איש שמחלפות
 כל שבועיים, שלושה. כרגע נמצאים 25 כאלה אצלנו. הם גרים בבית ד' מעל ה"אספקה קטנה".
 מארגון הסטודנטים "איסתא" נמצאים אצלנו כ-10 מתנדבים והם מתחלפים כל חודש. גם הם גרים בבית ד'.
 גם קבוצה של 8 מתנדבים מאנגליה שהגיעה אלינו במסגרת "פרוייקט 67" גרה באותו בנין שמאוכלס
 מעל ומעבר ליכולת הקיבול שלו. המקלחת והשירותים כמובן אינם מספיקים ולכן התנאים הסניטריים
 ירודים מאוד.

כל שאר המתנדבים, כ-60 במספר, הם בודדים, המשתכנים ב"בתי הדנים" שמאחורי אולם הפועל, בקומה
 השניה של ביה ג' (מעל החינוכות) ובכמה חדרים מפוזרים בשכונת הפרדס (שם בעיקר זוגות נשואים).
 רוב הבודדים נמצאים אצלנו כבר בפעם השניה או השלישית. לרבים אין בית אחר בעולם! וכאן למעשה
 המולדת שלהם. כעז נמצאים אצלנו מתנדבים מארה"ב, פורטו-ריקו, קנדה, אוסטרליה, הודו, אנגליה,
 צרפת, הולנד, שוויצריה, דניה, נורווגיה.

שאלה: לפי המספרים שלך זה לא עובר בהרבה את ה-100, אבל האם זה באמת הכל, הכל?
 פדות: נמצאים כאן עוד 6 - 7 משתלמים מאפריקה שבאו ללמוד ולעבוד לכמה חודשים ונשלחים אלינו
 מטעם משרד החקלאות. הם גרים בבית הארחה ואנו מקבלים תשלום עבור כל אחד.
 לא טיפלנו בילדים מדימונה (חוגים שוחרי ספרות) שגרנו במבנים של האולפן לשעבר צפונה מביה"ס.
 הם אינם בחשבון של המתנדבים. צפויה לנו עוד קבוצה מיוחדת במינה כ-25 בנים ובנות ממיאמי-
 ביץ בפלורידה, שהגיעו אלינו. אלה בנים ובנות של "תורמים" שביזמח אשר גולן יבלו כ-10 ימים
 בקיבוץ.

שאלה: מה הן הבעיות עם המתנדבים?

פדות: אין בעיות. רק שיש יותר מדי צפיפות בשכון ואותם תנאים סניטריים גרועים אותם כבר הזכרנו.
 יש גם ניגודים בין האינטרסים. מצד אחד מעוניין רכז העבודה בכוחות עבודה נוספים, מצד שני אין
 לנו שיכון וכל המשק מהאונן על ההמונים האלה וקשה לנו להשתלט עליהם.

שאלה: מה נעשה בשטח החברתי ובשטח ההסברה?

פדות: מאז שבדעון מגל דואג להם, הוא מזמין חברי משק שמרצים להם על נושאים שונים ומסבירים
 את מדינת ישראל ובעיותיה. גרוען עצמו נפגש איתם בערבים ומשוחח עם כל אחד. המועדון לחבר
 עופר לרשותם ומתנדבות עובדות שם ודואגות לכיבוד. יש גם קשר חברתי לכחות ההמשך של ביה"ס
 המזמינות את המתנדבים לערבי ריקודים במועדון ביה"ס (במיקלט).
 למרות זאת נשאר הצד החברתי בלתי מספק כמו קודם: בדיסקוטק של חברי המשק הצעירים ש"בבית שרה"
 הם מנודים. אין שום קשר עם חברים אחרי שעוה העבודה וליריותיהם של חברי המשק אינם מגיעים -
 לבר ממקרים יוצאים מן הכלל. מתנדבים אחדים לומדים עברית ולהם קצה יותר קל להתקשר חברתית.
 לכל היתר אין קשר חברתי עם החברים והם רואים בזה את החסרון הרציני של היותם בקיבוץ.

א.ב.

*** **

ה ר ב ה ח ו ד ה לכל האנשים שנטלו חלק ועזרו בחתונתנו וכן למשתתפים במשתתנו

בלחה ובני ומשתתפיהם

לה...
אכפת

ועוד לענין השקט...

יישר כוח לוועדה בריאות על רשימתה המלפפת: "סיאסטה בקיבוץ" (גליון מס' 1002). היא בודאי ביטאה רגשות רבים, אשר הקירות הדקיקים המפרידים בין תדרי השינה והרעש החודר דרכם גורמים להם עיניו נפש.

השאלה היא רק אם אמנם חברים אשר קראו את הרשימה נעצרו לרגע וחשבו: אולי על הכתוב מדבר? אולי זה אני הסורק בדלתות במקום לסגור אותן, סוהב הלונות ודלתות גרר בשעה הבלתי מחאימה? פשוט מתוך הרגל וחוסר שימת לב?

ולכן היו בתחילה תגובות נלהבות לרשימה ולאחר מכן - א כ ז ב ה . כנראה שחברים קראו ולא עלה בדעתם שאליהם כוונה הרשימה. בכל זאת יורשה נא לי להוסיף שני סעיפים למוקדי הרעש.

סעיף ראשון: כ פ כ פ י ה ע ן הם מאוד מודרניים ובודאי בריאים לרגל - אך, אנא, חברות יקרות, כשאתן נכנסות לדירה, החליפו אותן בעליל בית על סוליות גומי, שהן כפי שנודע לי זולות יחסית ומאוד חסכוניות. הדפיקות הבלתי פוסקות של סוליות העץ על גבי המרצפות עולות על העצבים של שכניכם.

סעיף שני: אירות ילדים - זאת בודאי שמחה רבה לסבים ולסבתות, לדודים ולדודות לארה את נכדיהם וקרוביהם הקטנים. אך, אנא, השחילו לפחות - לא על השבון מנוחת השכנים.

בכל זאת אין הכרח שילדים יתרוצצו בשבתות, בשעות הצהריים, במשך שעות חמימות וישבשו באופן קבוע למדי את מנוחת החברים.

חבר

תחום קצרים

המחסנאיות מודיעות:

היות ומתאספים אצלנו הרבה בגדים בלי מספרים ואין להם דורש - החלטנו לחסל את המלאי הזה כזון שאין לנו מקום לאיחסון לזמן רב.

ובאותה הזדמנות יש לנו מספר בקשות אל צבור החברים:

- א. לא לזרוק כביסה ללא סימון
 - ב. אם כבר הושלך בגד ללא סימון למכבסה, צריכים בעליה לבוא ולהפשו במחסן תוך הזמן הקצר ביותר.
 - ג. בגד שהחבר אינו צריך בו עוד ומוריד את המספר, יש למסור אותו למחסנאית ביד (נקי) ולא לזרוק למכבסה.
 - ד. בגדים חדשים צריכים להיות מסומנים לפני השימוש בהם, והנוהג לקחה ממחסן הקניה מבלי לאפשר לסמן הוא פסול וגורם לעובדות במחסן טרדה מיוחדת וכן יש חשש לאבדן הבגד. הטענה כי הבגד יכובס ביד איננה ריאלית. במוקדם או מאוחר הוא בכל זאת נזרק למכבסה ומתווסף לערמה על השולחן.
 - ה. החברים מתבקשים לבדוק את המספרים בזמן הורקה התאים במחסן, יש אפשרות של טעויות.
 - ו. יש להקפיד על מיון הכביסה המושלכת למכבסה. (במיוחד כביסה סינטטית המתקלקלת בכביסה רגילה). כן יש לרוקן את הכיסים ולסגור את הרוכסנים.
- המחסן אינו יכול להיות אחראי על בגדים המושלכים לכביסה ללא סימון כן אינו יכול להיות אחראי עבור קילקולים וכחמים הנעשים במכבסה בגלל התנאים.
- אנו מחכות לשיתוף פעולה ומקוים כי החברים ייענו לבקשות.

המחסנאיות

ביום ו' 20.7.73 בשעה 21.15 ב"בית שרת"

נתאסף לחוג את תג המהזור

בתכנית:

- חלק ראשון - ברחבת "בית שרת"
- * מצעד הגילים
- * שקס חביגי לברכת המתזור
- * כיבוד

חלק שני - בחוף אולם "בית שרת"

- * "להיות או לא להיות" (חבר קיבוץ...)
- נכתב ע"י צוות מבני המחזור
- עריכה: זאב ורדי (אפק)
- חנועה: נורית משיאס
- כימוי: חנן שרון

